

Den (knap så) danske astronaut, som blev afvist af DTU

Andreas Mogensen efter landingen den 12. september 2015 på Kasakhstans slette. Foto: ESA/Nasa

»Hvis andre kan, så kan jeg også,« lyder Andreas Mogensens motto. Han elsker dansk jul, fodbold og sommerdage i Nordsjælland – Men Danmarks første astronaut er tæt knyttet til USA.

Af [Thomas Djursing](#) 24. dec 2015 kl. 12:00

Tidligt om morgenen 2. september gned børn og voksne over hele Danmark søvnen ud af øjnene og tændte for tv'et. Og rundt omkring ved morgenbordene var der nok en del skeer med havregrød, der gik i stå på vejen op til munden, da Soyuz-raketten klokken 6.37 forlod Jorden med en 20 meter lang flamme gnistrende under sig og Danmarks første astronaut om bord.

Andreas Mogensen fik heltestatus og blev modtaget af ministre og dronningen på en baggrund af rødt og hvidt: vores astronaut, vores danske Andreas.

Men Andreas Mogensens historie fortæller om en mand, der først og fremmest ser sig selv som et menneske. Fri af nationale bånd, men med et særligt tæt forhold til 'the land of opportunities': Det USA, hvor han er opvokset og har gået i skole, og som han om et halvt år vender tilbage til med sin kone og datter.

Da Soyuz-raketten med Andreas Mogensen om bord 2. september 6.37 forlod det russiske rumcenter i Bajkonur, var det for den danske astronaut kulminationen på års hårdt arbejde, hvor han også havde truffet et risikabelt valg for at maksimere sin chance for at komme i rummet.

»Jeg er 110 procent dansk, når det danske landshold spiller fodbold, når vi holder jul med gløgg og juletræ, eller når det regner på en varm sommerdag i Nordsjælland. Men for mig er passet bare et juridisk dokument, og min livsindstilling er udpræget amerikansk: Enhver kan opnå sin drøm, hvis man er villig til at arbejde hårdt nok for det. Det har altid været min holdning,« siger Andreas Mogensen.

Fra land til land

For at forstå vores danske astronaut – menneske nummer 544 i rummet – må man kende hans fortid. Født ind i en familie med en far, Jens Hagbarth Mogensen, der arbejdede i shippingbranchen, var Andreas og hans brødre og søstre vant til at flytte fra land til land. Før Andreas nåede 4. klasse, havde familien boet i Thailand, Singapore og Danmark. Andreas nåede kun at gå et år i en dansk børnehaveklasse og et år i en dansk 3. klasse. De næste fem år gik han på Oak Elementary School og Blach Junior High School i Los Altos i Californien. Hans barndom var en amerikansk barndom.

»Jeg levede i Los Altos i netop de år, hvor man som individ bliver mere og mere præget af kulturen omkring sig, filmene, musikken, vennerne og så videre. For mig var det især sport, hvor jeg spillede europæisk fodbold om efteråret, basketball om vinteren og baseball om foråret. Og i fjernsynet så jeg ting som GI Joe, Silverspoons, Simpsons og Transformers,« siger Andreas Mogensen.

London eller København er lige fedt

I dag kender enhver dansk skoleelev den høje Andreas Mogensen med de brede skuldre og det brede smil. Så ofte som ESA tillader det, forlader Andreas – eller Andy som hans kolleger kalder ham – sin bolig i Køln og holder foredrag på skoler og universiteter. Hans kalender er så pakket med foredrag et år frem, at der ingen hvide felter er tilbage.

På listen er også Danmarks Tekniske Universitet, DTU, der bruger Andreas Mogensen som trækplaster til foredrag og samarbejder med ham, også i rummet, hvor Andreas for eksempel tog billeder af lyn til DTU's storstilede THOR- og ASIM-projekter. Men Andreas Mogensen har aldrig gået på DTU, selvom han forsøgte at komme ind.

Læs også: [DTU-forskere: Mogensens lyn-videoer fra ISS er guld for os](#)

Efter to år på Rygaard Skole flyttede Andreas til den toårige diplomuddannelse på Copenhagen International School (CIS) fyldt med udenlandske børn fra diplomatiet og militæret. Og på det tidspunkt var Andreas så afklaret omkring sin studievej, at han begyndte at lede efter uddannelser med rumfartsteknologi.

Siden sin tidlige barndom havde han drømt om at blive astronaut. Hans værelse var fyldt med bøger om rumfart, og i 9. klasse skrev han en detaljeret rapport om Apollo-missionerne. Derfor var DTU et oplagt sted at lede efter en relevant uddannelse, men ingen retning lugtede af rumfart.

'Flew right over #Denmark with no clouds!', tweetede Andreas Mogensen 7. september til dette billede, han netop havde taget ud af vinduet på ISS. Foto: Andreas Mogensen

Kemiingeniør eller elektroingeniør var de DTU-tilbud, som kom nærmest, så Andreas opsøgte i stedet sin uddannelsesvejleder på CIS, og på vejlederens kontor bladrede han i en bog om uddannelser i England. Den var alfabetisk opdelt, så den første uddannelse var aerospace engineer – en opdagelse, der sendte ham direkte videre til Imperial College i London.

»Min største fordel gennem livet har nok været, at jeg altid har følt, at verden var helt åben for mig. Jeg har aldrig været begrænset af kun at se muligheder inden for Danmarks grænser. Så valget om at tage til England for at læse til aerospace engineer var helt naturligt. Det var ikke et stort valg. London eller København er lige meget for mig,« siger Andreas Mogensen, hvis største usikkerhed var, hvad en ingeniør egentlig laver.

»I skolen hører man godt om, hvad en fysiker eller kemiker laver, men en ingeniør? Det er bare sådan noget, ingeniører selv ved,« siger Andreas Mogensen.

Afvist af DTU

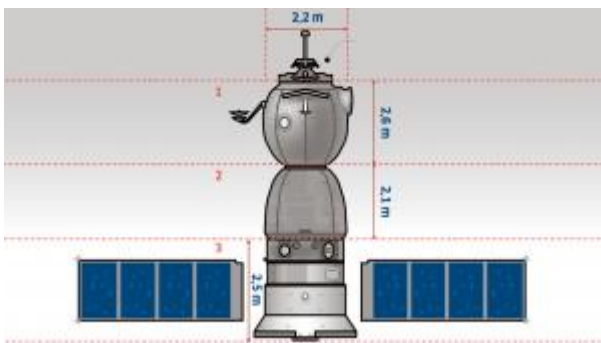
Imperial College blev Andreas' springbræt til en række job, som alle havde til formål at kvalificere og positionere ham til et job som astronaut. I Vestafrika arbejdede han med understyrede olieboringer, hvor hans job var at analysere data fra borehovedets sensorer. Siden gik turen til Vestas' udviklingsafdeling i Ringkøbing for at arbejde med pitch-regulering, men her sagde han op efter to år, da det stod klart for ham, at en ph.d. var

nødvendig for at stå stærkt, hvis det europæiske rumagentur, ESA, ville optage nye astronauter.

Så Andreas Mogensen søgte ind på DTU – men blev afvist.

»Danske universiteter vurderer alene én på karakteren, og min var ikke god nok til DTU,« siger Andreas Mogensen.

Efter internationale standarder var hans karakter ellers meget pæn. Han havde fået en gennemsnitskarakter med titlen second upper, som er den næsthøjeste karakter i det britiske system, der giver mulighed for at søge ind på de fleste højt rangerende udenlandske universiteter. Men det danske uddannelsessystem omregnede den britiske karakter til en dansk efter en simpel formel, der for eksempel ikke tog højde for, at Imperial College er blandt de bedste universiteter i verden.

[GRAFIK: Trang kapsel skal bringe Andreas sikkert ned på Jorden](#)

I stedet søgte Andreas Mogensen til det anerkendte University of Texas, hvor han blev vurderet mere individuelt, og universitetet bad ham skrive om sig selv og sine forskningsmål.

»Det er egentlig lidt mærkværdigt: I den danske folkeskole er der stor debat om, hvorvidt man overhovedet skal give karakterer, og om at man hellere skal danne hele mennesker. Men så snart du skal ind på universitetet i Danmark, så er det kun karakteren, der tæller,« siger Andreas Mogensen.

»Danske undervisere advarer ellers ofte om, at man ikke vil have amerikanske tilstande med standardiserede tests, men jeg oplever, at man i USA vurderer en person meget bredere, end man gør i det danske uddannelsessystem.«

Ph.d.'en skulle senere vise sig at være den rette basis for at stå godt i konkurrencen om at blive astronaut, men først traf Andreas Mogensen under forskningsarbejdet et risikabelt valg.

Ingen opdagede Andreas

Danmark afholdt i 2004 – med daværende forskningsminister Helge Sander i spidsen – gennem Danmarks Rumcenter sin egen optagelsesprøve for danske astronauter, der gerne ville optages i ESA's astronautkorps. De udvalgte fra denne prøve ville springe en del af ESA's optagelsesproces over, men Andreas Mogensen holdt sig væk. Han vurderede, at hans tid var bedre brugt på at gøre ph.d.'en færdig og derefter søge optagelse direkte gennem ESA.

»Jeg oplever, at man i USA vurderer en person meget bredere, end man gør i det danske uddannelsessystem,« siger Andreas Mogensen, der blev afvist på DTU, da han søgte om at skrive ph.d. alene på baggrund af en simpel omregning af hans karakterer fra det britiske Imperial College. Foto: ESA/Nasa

I 2008 skete det så. ESA begyndte den store udvælgelse, der skulle skære 8.413 ansøgere ned til seks personer. De danske medier dækkede udvælgelsen tæt, men kun med fokus på de tre danskere, der var indstillet gennem Danmarks Rumcenter. Også Ingeniøren, der efter en af de sidste udskilningsrunder skrev, at kun danskeren Jesper Nygård havde mulighed for at blive astronaut.

Læs også: [Tag på rundtur i Andreas Mogensens nye hjem](#)

Og vi må på Ingeniøren også erkende, at vi fejlagtigt bragte en artikel om, at Jesper Nygård var blevet den første danske astronaut, fordi vi havde inside-informationer om, at en dansker var optaget.

Ingen havde opdaget Andreas Mogensen.

Resten er historie, som man siger ... Andreas fik sin mission, og gennemførte den til topkarakterer, før han landede på den kasakhiske slette i sin Soyuz-kapsel.

Back to the US

Om ikke så længe skal Andreas så til USA igen, denne gang med sin kone Cecilie og datteren Emily. Familien skal bo i Houston, hvor Andreas skal arbejde som forbindelsesled mellem ESA og Nasa de næste to år. Han er kun udstationeret og er under fuldtidskontrakt for ESA, men halvdelen af tiden arbejder han som amerikansk astronaut og får for eksempel rollen som CapCom, der taler med astronauterne i rummet. Den anden halvdel af tiden skal han være med i arbejdsgrupper om bemanded rumfart.

Astronautfamilien vil nu for første gang kunne regne med en mere normal hverdag uden konstante rejser – og Andreas glæder sig, når han tænker på USA:

»Det er lidt en kliché, men det er sandt. USA er 'the land of opportunities', og jeg forbinder virkelig USA med muligheder og frihed. Det er et land, der stadig er i udvikling, og som klart ser teknologi som noget positivt,« siger Andreas Mogensen.